

نفر به نفر

هومن جعفری
خبرنگار

ساینتو و فرصت انتقام

دوباره رسیدیم به نبرد بزرگ استقلال و سپاهان. بازی رفت دو تیم در تهران، زیر سایه تلاش های پرهیاهوی آجورلو برای بیرون نگه داشتن دوربین های تلویزیونی ماند و آن هیاهو و آن دعوایا، استقلال را بازنده نخستین بازی لیگ کرد. حالا دو تیم در شرایطی به میدان می روند که دیگر آجورلو در استقلال نیست و بازی هم پخش می شود. ساینتو باخت روز نخست را از یاد نبرده و حالا به شدت برای بردن این بازی و گرفتن انتقام رفت تلاش خواهد کرد.

استقلال بعد از جام جهانی تنش ها و بحران های متعددی را تجربه کرد که شبیه به یک کودتای شکست خورده برای برکناری مربی بود. آنها حالا کمی بعد از آتش بس اعلام شده بین مدیر و مربی نخستین بازی سنگین خود را پشت سر می گذارند. هرچند بازی حذفی با تراکتور هم بازی مهمی بود ولی دشواری و سختی این بازی را ندارد. آنجا استقلال میزبان بود و اینجا میهمان است ضمن اینکه سپاهان همچنان انگیزه از دیدارهای استقلال و سپاهان با تراکتور با تراکتور است.

به هر حال استقلال این روزها برای بازسازی تیمی خودش تلاش می کند. آنها پشت یک پنجره بسته شده مانده اند و همین موضوع سبب شده تا از جذب بازیکنان جدید ناتوان بمانند. از سوی دیگر پیروزی در این دیدار شش امتیازی برای بازسازی روحی تیم و احیای جایگاه سرمربی بسیار حیاتی است.

آنها در نبرد با تیمی قدرتمند و توانا کار دشواری دارند. ببینیم ساینتو برای این بازی بزرگ آماده هست یا نه. او نیروی انسانی لازم برای شکست دادن سپاهان را دارد منتهی مشکل او در استقلال کمی و زیادی نیروی انسانی نیست. مشکل این است که او پلان های تهاجمی تدافعی متعدد ندارد و می خواهد تیمش را با یک قالب روانه میدان کند.

کدام مربی پرتغالی تر است؟

ایمان گودرزی
خبرنگار ورزشی

ریکار دو ساینتو و خوزه مورایس دو پرتغالی که این فصل به فوتبال ایران اضافه شدند باید برای دومین بار در هفته شانزدهم به مصاف هم بروند. اولین تقابل این دو سرمربی در هفته نخست بازی ها بود که با برتری ۲-۰ شاگردان مورایس به پایان رسید. در ادامه راه

پرتغالی سپاهانی ها نشان داد که خیلی سریع تر از ساینتو به شناخت کافی از تیمش رسید. سرمربی آبی ها در ۱۵ هفته بارها ترکیب و سیستم بازی اش را تغییر داد ولی هنوز هم مثل اینکه به ترکیب و بازیکنان دلخواهش در تیم نرسیده است. با توجه به شرایط دو تیم در جدول هر دو سرمربی خوب می دانند که این بازی جای اشتباه کردن نیست. هر دو تیم با برد در جام حذفی به این بازی رسیده اند و امیدوارند بتوانند فاصله خود را تا صدر

کم کنند و منتظر نتیجه بازی پرسپولیس - ذوب آهن بنشینند. طلایی پوشان که در دور رفت موفق شدند بعد از سی بازی شکست ناپذیری مطلق آبی ها در لیگ این تیم را در ورزشگاه خانگی خودش مغلوب کنند، حالا تلاش می کنند تا اسیر میل به انتقام استقلال و سرمربی پرتغالی اش نشوند. از طرف دیگر ساینتو از میانه نیم فصل قرار خودش با مورایس برای بازی برگشت را تنظیم کرده و سخت به دنبال کسب پیروزی در این دیدار است.

بخصوص که ساینتو معتقد بود حق تیمش در بازی رفت شکست نبوده و این موضوع را در دور برگشت به اثبات خواهد رساند. حضور بازیکنانی با سابقه حضور در تیم مقابل در این مسابقه به جذابیت های این دیدار اضافه خواهد کرد. حضور سجاد شهنازاده، محمد محبی و رضا میرزایی در استقلال و محمد دانشگر، مسعود ریگی، امید نورافکن و میلاد زکی پور در سپاهان به شکل گیری یک نبرد واقعی در این مسابقه کمک می کند.

طی طریق در جاده تهران - اصفهان

داستان ۲ شهر

آیسان سعیدی
خبرنگار ورزشی

تهران و اصفهان همیشه دو قطب مهم ایران بوده اند. اهمیت این دو کلانشهر بزرگ، سنتی، صنعتی و قدیمی در تاریخ ایران به اندازه ای است که بیش از ۶۰ درصد کتاب قطور زندگی ایران را به خود اختصاص داده. دو شهری که یکی امروزه پایتخت است و دیگری دیروز سبقت تاریخی پایتختی داشته. خاستگاه اغلب تحولات سیاسی و اجتماعی ایران زمین از این دو شهر منبعت شده و به نوعی نقش اصلی را بر عهده داشته اند. در تمام طول تاریخ نمی توان رویدادی را یافت که تهران و اصفهان در بطن آن قرار نگرفته باشند. تاریخ این سرزمین با این دو شهر بزرگ و تاریخی گره خورده و بیشترین انبیه و آثار تاریخی را باید در این دو شهر جست و جو کرد. از سوی دیگر در حوزه اقتصاد نیز تهران و اصفهان بیشترین ترنوبل مالی را در اقتصاد ایران داشته و بخش مهمی از جریان اقتصادی ایران از کانال این دو شهر می گذرد. همین تمایزات برجسته سیاسی، تاریخی، اقتصادی سبب شده تا تهران و اصفهان تافته ای جدا یافته از دیگران به شمار بیایند و مهم ترین شهرهای ایران لقب بگیرند.

در این میان اما میان این دو شهر همیشه یک رقابت نهان و آشکار وجود داشته که خود را برترین و مهم ترین شهر ایران بدانند. رقابتی که قدمتی به طول تاریخ دارد. هر دو شهر دارای ویژگی های بارز و کلیدی هستند و نقشی فوق العاده مهم در جغرافیای ایران دارند و از همین رو خود را برتر می دانند. این حس رقابت در همه عرصه ها جاری و ساریست؛ از سیاست و اقتصاد گرفته تا فرهنگ و البته ورزش. درست است که تهران بواسطه موقعیت سیاسی و پایتخت بودنش، پایتخت ورزش ایران هم محسوب می شود اما اصفهان بی تردید یکی از قطب های اصلی ورزش ایران به شمار می آید که همیشه دست پری در عرصه ورزش داشته و خاستگاه بخشی از مهم ترین ورزشکاران ایران در رشته های مختلف بوده. به گونه ای که در برخی از رشته ها قهرمانان اصفهانی فاصله کیلومتری از مدعیان تهرانی دارند و گل سرسبد رشته خود محسوب می شوند. این رقابت و کری قدیمی و بی پایان مدت هاست که در فوتبال به اوج رسیده. آنجا که پرسپولیس و استقلال دو مدعی سنتی تهرانی، در تقابل با دو باشگاه قدیمی و داعیه دار اصفهانی یعنی سپاهان و ذوب آهن قرار گرفته اند. دو باشگاهی که در طول گذر زمان از یک باشگاه متوسط بدل به مدعیانی شده اند که گاه در پاره ای از اوقات هیچ تیمی حتی مدعیان تهرانی به گرد پیشان نیز نمی رسد.

رقابت تهران و اصفهان در فوتبال ایران از سال های دور نضج گرفته اما سیاست های عجیب و غریب تمرکززدایی ابتدای دهه ۸۰ و در دوران ریاست جمهوری محمود

احمدی نژاد، سبب شد تا دو باشگاه تهرانی روزهای سخت و تاریکی را تجربه کنند و در عوض باشگاه های اصفهانی زیر سایه توجه دولتی به شدت پرور شده و قدرتمند شوند.

قهرمانی های سریالی سپاهان در لیگ و ذوب آهن در جام حذفی در روزگار تیره

سرخابی ها در دهه ۸۰ محصول همین سیاست بود که سبب شد تا سپاهان و ذوب آهن بدل به حریفی ویژه برای مدعیان سنتی تهرانی شوند و به نوعی به تهرانی ها فخر بفروشند. نتیجه این سیاست عجیب و بزرگ شدن اصفهانی ها در فوتبال ایران سبب شده تا نبردهای تهران و اصفهان در لیگ برتر بدل به یک بازی خاص و یک جنگ تمام عیار شود. آنجا که سپاهان به عنوان نماد فوتبال و حتی شهر اصفهان به مصاف سرخابی ها می رود تا دولتی فراتر از فوتبال و رقابت را شاهد باشیم. مسابقه ای که ابعاد آن به تقابل دو شهر می رسد. در کنار سپاهان، ذوب آهن به عنوان تیم دوم اصفهان نیز همیشه لقمه ای گلوگیر برای تهرانی ها بوده و سرخابی ها را آزار داده. تیمی که به هیچ عنوان به پرسپولیس و استقلال مفت نمی یازد حتی اگر در انتهای جدول باشد. هفته شانزدهم لیگ برتر تقابل اصفهان و تهران به اوج می رسد. آنجا که سپاهان در یک نبرد کلاسیک در نقش جهان از استقلال سینیوسی این روزها پذیرایی می کند و ذوب آهن چغر به تهران می آید تا به میهمانی پرسپولیس صدرنشین برود. در این دو بازی وای آنچه در مستطیل سبز و بیرون مستطیل سبز رخ می دهد، جنگ نیمکت ها تماشایی است.

مورایس پرتغالی روی نیمکت سپاهان از هموطن بروننگرا و عصیان زده خود ساینتو در شرایطی پذیرایی می کند که هموطنش روی نیمکت آبی ها شرایط بانیاتی ندارد.

در تهران یحیی گل محمدی باید با دوست و هم تیمی سابقش مهدی تارتار ملاقات کند که در تمام این سال ها برای پرسپولیس یک حریف جدی بوده. حریفی که او را نزدیک ترین آلترناتیو یحیی می دانند. تقابل دو مدعی سنتی تهرانی با اصفهانی ها مهم ترین دوئل هفته و شاید لیگ است. دولتی که فارغ از بحث های فنی و انگاره های تاکتیکی و البته تقابل نیمکت های رفیق و رقیب، داستان ۲ شهر است.

مثل استخوان در گلو

امیررضا همایون
خبرنگار ورزشی

نیم فصل دوم بیست و دومین دوره لیگ برتر فوتبال ایران پس از استراحت کوتاهی از پنجشنبه هفته جاری آغاز می شود. یکی از حساس ترین رقابت های هفته اول نیم فصل دوم مسابقات اما روز جمعه به میزبانی ورزشگاه آزادی تهران برگزار می شود، جایی که دو تیم ذوب آهن و

پرسپولیس به مصاف یکدیگر می روند. این مسابقه از آنجا برای شاگردان یحیی گل محمدی اهمیت دارد که آنها در فصول اخیر همیشه مصاف های سختی با گاندوهای اصفهانی داشته اند و این بار هم با توجه به نتیجه آخرین بازی شان که با تساوی بدون گل به پایان رسیده، به نظر می رسد آنها کار سختی برای پیروزی مقابل پسران مهدی تارتار خواهند داشت. این بازی اما از آنجا برای شاگردان گل محمدی اهمیت دارد که سرخپوشان در حال حاضر با کسب ۳۲ امتیاز از ۱۵ مسابقه در صدر جدول قرار دارند و دو تیم گل گهر و سپاهان به ترتیب با ۲۸ و ۲۷ امتیاز در تعقیب سرخپوشان هستند. بنابراین عدم پیروزی

در بازی مقابل ذوب آهن می تواند برای گل محمدی و شاگردانش به قیمت از دست دادن صدر جدول تمام شود. زیرا در نیم فصل دوم تیم ها شناخت بیشتر و بهتری از همدیگر پیدا می کنند و کسب پیروزی مقابل رقبای برای تیم هایی که در کورس قهرمانی مسابقات هستند، سخت تر می شود بخصوص کار استقلال و پرسپولیس با توجه به انگیزه سایر تیم ها برای پیروزی مقابل حریفانشان سخت خواهد بود. حالا باید منتظر ماند و دید گل محمدی و شاگردانش از گذرگاه سخت آزادی به سلامت عبور می کنند یا اینکه گاندوها برای آنها به مانند چند بازی اخیرشان تبدیل به استخوان در گلو می شوند؟

حیف که تماشاگر ندارد

سینا فتوت
خبرنگار ورزشی

نیم فصل اول برای سپاهان و مورایس بسیار خوب شروع شد طوری که همه از این تیم به عنوان قهرمان نیم فصل اسم بردند اما در نهایت کار آن طور که باید پیش نرفت و مورایس هم مثل بقیه مربیان بالانشین، یک جاهایی لنگ زد و در نهایت به بالانشینی در جدول اکتفا نمود. بعد از نیم فصل کار در لیگ ایران که شبیه هیچ کدام از تجارب قبلی او نبوده، حالا مرد پرتغالی با شناختی بهتر و با دست فرمانی مطمئن تر مسیر خود را پیش خواهد برد. او این فرصت را دارد تا تیمش را مطابق خواست خودش

در نقل و انتقالات ببندد و شکل بدهد. او می تواند برای نیم فصل دوم تغییراتی مهم ایجاد کند و تیمش را به سمت قهرمانی هدایت کند. بازی رفت برای او بسیار خوش یمن بود چرا که توانست با داشتن حداقل زمان برای اثرگذاری، استقلال ساینتو را در خانه شکست دهد و برای خودش بخوبی تبلیغ کند. حالا اما نیم فصل دوم است و او می تواند با قدرت بیشتری وارد میدان شود چرا که نیم فصل روی تیمش کار کرده. این از آن بازی های جذاب و تماشایی خواهد شد. چقدر حیف که چنین دیداری تماشاگر ندارد!